

deres højre Haand til at føre Haandhesten, som de have ved Siden, og derfor maa de have en Sæddel, som ikke er generende. Det ærede Medlem har Ret i, at naar man rider uden Bøjler, er det vanskeligere at sidde fast i en engelsk Sæddel end i en ungarsk Sæddel. Hvorvidt han derimod har Ret i, at det er livsfarligt for Folk at ride uden Bøjler i den engelske Sæddel, er derimod en anden Sag. Jeg kan ikke tro det, fordi alle Officerer lære at ride i de engelske Sædder og at ride i dem uden Bøjler, undertiden endog uden Tørler, og det er dog ikke blevet anset for livsfarligt. Erfaringen viser jo ogsaa, at der kommer ikke mange Menneſter saa galt af Sted som denne Trænkontabel, det er det eneste Tilfælde i Mandſ Munde, som man kender, men jeg skal indrømme, at det er vanskeligere at ride i den engelske Sæddel uden Bøjler end i den ungarske. Hvad alt det andet angaar, som det ærede Medlem kom med, saa skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg har jo ikke nægtet Rigtiigheden af, hvad det ærede Medlem sagde om, hvad der passer mellem ham og et æret tidligere Medlem fra Fyn og saa mig den Gang. Jeg paastaar, at naar det ærede Medlem giver det Udseende af, at jeg den Gang afviste ham, fordi jeg ikke interesserede mig for Mandſkabet's Behandling, saa er det fuldstændig urigtigt, jeg har altid interesseret mig derfor. Det tror jeg ogsaa, jeg altid har vist. Det ærede Medlem har ikke en eneste Gang siden den Tid haft Anledning til at komme med saadanne Sager til mig. Havde det ærede Medlem faaet noget Nys om daarlig Behandling af Mandſkabet, var han ganske sikkert kommen, men hvorfor har han ikke haft Anledning? Fordi han meget godt ved, at jeg har sørget for, at ethvert Misbrug af Mændighed er blevet alvorlig paataalt, uden at han behøvede at lægge sig derimellem. Til den ærede Ordfører skal jeg kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Den ærede Ordfører henviser til de Udtalelser, jeg kom med, om Muligheden af, at man senere kunde faa et mindre Militærbudget, og mente, at man saa kunde vente med denne Udvikelse, men jeg undrer mig rigtigt nok over, at den ærede Ordfører kan være i Besiddelse af saa lidt Logik, at han kommer med en saadan Bemærkning, thi da jeg udtalte, at man efter et saadant Tidspunkt kan nøjes med noget mindre, saa ligger deri, at vi nu ere paa det Tidspunkt, som jeg anser for det farlige, hvorfor jeg ogsaa ønsker denne Udvikelse, det er dog let at forstaa. Det ærede Medlem ønsker nu ikke denne Udvikelse, det er hans Sag, men

det synes mig, at hans Argumentation er lovlig svag. Med Hensyn til Begivenheden i Aarhus mente den ærede Ordfører, at man ikke kunde antage, at den Dødsfald var begyndt Kl. 11, da Folkene dog maatte have bestilt noget fra Morgenstunden af. Ja, ganske vist, men Sagen er jo den, at enhver Afdeling har sit Skema som i enhver anden Skole. Inden de ride, have de maatte haft Gymnastik paa Morgenstunden og saa Læsning osv. Saa faa de Ridning Kl. 11. Der er jo 3 eller 4 forskellige Underafdelinger, som benytte det samme Ridehus. En benytter det fra 11 til 12 og en fra 9¹/₂ til 10¹/₂ f. Ets., men at Ridningen i denne Afdeling er begyndt Kl. 11, kan der ikke være Spor af Tvivl om. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Løjtnant Lychow har været yngre eller ældre end sit Mandſkab, da kan jeg ikke have nogen Mening derom. Jeg ved kun, at han var af en ældre Aargang Rekrutter end det Mandſkab, han kommanderede. Om han muligvis har været yngre af Aar, kan jeg ikke afgøre. Saa skal jeg gøre en Bemærkning med Hensyn til Brevduerne. Det er den samme Bemærkning, som jeg har gjort for et Aar siden; da sagde den ærede Ordfører ogsaa, at man ikke ønskede disse Brevduer, fordi de hængte sammen med Fæstningen, og jeg protesterede derimod. Brevduerne ere en saa almindelig Foranstaltning med Hensyn til vort hele Forsvarsberedskab, at de ikke have det mindste særlig med Fæstningen at gøre. Muligvis kan man saa Brug for dem fra Esbjerg, naar der der iagttages en sjælden Flaade, sejlede langs op ad Sjællands Vestkyst, eller man kan saa Brug for dem ved Lemvig, eller man vil fra Stagen sende Brevduer ud med Oplysninger, som kunne være lige saa ondselige for Vandet, hvad enten vi have en Fæstning eller ikke. Selv om vi skulde kæmpe i Jylland eller Fyn eller afværge en Vandgang paa Sjælland, kunne vi have lige god Brug for Brevduer. Jeg paastaar derfor, at dette med Fæstningen er en Skingrund, som ikke paa nogen Maade kan fastholdes.

Colding: Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at trætte den ærede Forsamling meget. Det er kun for, at det ikke fra de tilstedeværende Afdelingschefer's Side skal gaa upaataalt hen, at det her siges, at Tønen i Armeen er saaledes, som det blev anført af det ærede Medlem fra Ribe (Bust). Der er det ganske mærkværdige, at han kan tro, at fordi han har været saa heldig ved sine meget nøjagtige Undersøgelser i en Række af Aar at finde